

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti și Nadejda Toma,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu și de reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Anastasia Pînzari, în cauza penală în privința lui

Baraliuc Oleg Victor, născut la 08 februarie 1968, originar din r-nul Edineț, domiciliat mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu 14, ap. 155.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.01.2011 - 18.03.2014;

Instanța de apel: 16.04.2014 - 26.05.2015;

Instanța de recurs: 04.08.2015 - 16.03.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 18 martie 2014, Oleg Baraliuc a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală, Oleg Baraliuc a fost învinuit de faptul că, fiind din 28 iunie 2007 numit în calitate de director al ÎS „Agenția de Impresariat”, în perioada 2007-2008 dădea indicații contabilului acestei întreprinderi de a introduce în dispozițiile de plată de casă sume de bani pentru achitare, din numele ÎS „Agenția de Impresariat”, cu persoane fizice pentru serviciile prestate de către acestea.

În baza acestor dispoziții de plată de casă, dânsul personal ridica, în numerar, de la BC „Moldindconbank” SA, filiala „Telecomtrans” din mun. Chișinău, mijloacele financiare indicate în dispoziții și le însușea.

Astfel, la sfârșitul lunii decembrie 2007, directorul întreprinderii, Oleg Baraliuc personal a ridicat de la contul bancar al ÎS „Agenția de Impresariat”, de la BC „Moldindconbank” SA, filiala „Telecomtrans”, mijloace bănești în numerar, în sumă de 45000 lei și primind din casa întreprinderii încă 4970 lei, i-a dat indicația contabilului-șef Victoria Saturovici, în scopul achitării serviciilor prestate de persoana fizică Igor Bîlici de îndeplinit dispoziția de plată de casă, pentru achitare ultimului a sumei de 49970 lei, pentru prestarea serviciilor conform contractului, ulterior stabilindu-se că Igor Bîlici în perioada menționată a prestat servicii pentru filiala ÎS „Agenția de Impresariat” în sumă de doar 16500 lei, care conform extrasului bancar

nr. 104 din 29 decembrie 2007, i-au fost transferate de ÎS „Agenția de Impresariat” pe contul personal, iar mijloace bănești în numerar, în sumă de 49970 lei, nu a primit.

În dispoziția de plată de casă nr. 49 din 29 decembrie 2007 este aplicată semnătura Victoriei Saturovici în rubrica „contabil-șef”, însă în rubricile „conducător” și „am primit” semnăturile lipsesc.

Tot el, în luna aprilie 2008, a dat indicație contabilului-șef al ÎS „Agenția de Impresariat”, Victoria Saturovici, de a elibera din casa întreprinderii mijloace bănești în numerar, în sumă de 38000 lei, în scopul achitării serviciilor prestate de persoana fizică Maxim Grinco, și la indicația lui Oleg Baraliuc, a îndeplinit dispoziția de plată de casă nr. 17 din 17 mai 2008, de achitare cet. Maxim Grinco a sumei de 38000 lei, pentru prestarea serviciilor conform contractului.

Ulterior, s-a stabilit că, Maxim Grinco a prestat servicii, în perioada indicată, în sumă de până la 4000 lei, pe care i-a primit în numerar, iar restul mijloacelor bănești, în sumă de 34000 lei, nu a primit. În dispoziția de plată de casă nr. 17 din 17 mai 2008, în rubrica „contabil-șef” este aplicată semnătura Victoriei Saturovici, în rubrica „am primit” sunt executate înscrisuri și aplicată semnătura, dar în rubrica „conducător” semnătura lipsește.

Tot el, în aceleași circumstanțe, în luna decembrie 2007, a dat indicația contabilului-șef al ÎS „Agenția de Impresariat”, Victoria Saturovici, de a elibera din casa întreprinderii mijloace bănești în numerar, în sumă de 19995 lei, în scopul achitării serviciilor prestate de persoana fizică Sergiu Codița și de asemenea, la indicația lui Oleg Baraliuc, a îndeplinit dispoziția de plată de casă nr. 48 din 18 decembrie 2007, de achitare lui Sergiu Codița a sumei de 19995 lei pentru prestarea serviciilor conform contractului (fără număr) din 18 decembrie 2008, însă a fost stabilit că Sergiu Codița careva servicii pentru ÎS „Agenția de Impresariat” nu a prestat și mijloacele bănești nominalizate nu le-a primit.

În dispoziția de plată de casă nr. 48 din 18 decembrie 2007, este aplicată semnătura Victoriei Saturovici în rubrica „contabil-șef”, dar în rubricile „am primit” și „conducător”, semnăturile lipsesc.

Tot el, în aceleași circumstanțe, în perioada lunii septembrie 2007, a dat indicația contabilului-șef al ÎS „Agenția de Impresariat”, Victoria Saturovici, de a elibera din casa întreprinderii mijloace bănești în numerar, în sumă de 32000 lei cu scopul achitării serviciilor prestate de persoana fizică Anatol Gherman și de asemenea la indicația lui Oleg Baraliuc a îndeplinit dispoziția de plată de casă nr. 29 din 12 octombrie 2007 de achitare lui Anatol Gherman a sumei de 32000 lei, pentru prestarea serviciilor conform contractului (fără număr) din 12 octombrie 2008.

Însă, s-a constatat că Anatol Gherman mijloacele bănești nominalizate nu le-a primit. În dispoziția de plată de casă nr. 29 din 12 octombrie 2007, este aplicată semnătura Victoriei Saturovici în rubrica „contabil-șef”, dar în rubricile „am primit” și „conducător”, semnăturile lipsesc.

Astfel, Oleg Baraliuc a însușit ilegal mijloace bănești în sumă de 135635 lei, prin ce a cauzat părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat” daune în proporții deosebit de mari

3. Sentința a fost contestată cu apel de procuror și de reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Anastasia Pînzari, care au solicitat:

- **procurorul**, casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Oleg Baraliuc să fie

recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis și admiterea acțiunii civile înaintată de reprezentantul părții vătămate.

În motivare a invocat că, probele prezentate de acuzare, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate, Veaceslav Scripnic; martorilor Victoria Saturovici, Ghenadie Tacu, Maxim Grinco, Igor Bîlici, Mircea Guțu, Dragoș Buga, Denis Cernovol, Anatol Gherman, Vasile Ciochină; procesul-verbal de ridicare din 17.05.2010, prin care a fost ridicată dispoziția de plată de casă nr. 49 din 29 decembrie 2007, emisă de ÎS „Agenția de Impresariat”; procesul-verbal de ridicare din 25 mai 2010, potrivit căruia a fost ridicată dispoziția de plată de casă nr. 17 din 17 mai 2008; procesul-verbal de ridicare din 26 mai 2010, potrivit căruia a fost ridicată dispoziția de plată de casă nr. 48 din 18 decembrie 2007; procesul-verbal de ridicare din 26 mai 2010, potrivit căruia a fost ridicată dispoziția de plată de casă nr. 29 din 12 octombrie 2007; procesul-verbal de examinare a dispozițiilor de plată de casă nr. 48 din 18 decembrie 2008 și nr. 29 din 12 octombrie 2007, emise de ÎS „Agenția de Impresariat”, a contractelor de prestare a serviciilor încheiate între ÎS „Agenția de Impresariat” și Sergiu Codița, Anatol Gherman; procesul-verbal de examinare a dispoziției de plată de casă nr. 17 din 17 mai 2008 emisă de ÎS „Agenția de Impresariat”; raportul de expertiză nr. 337 din 15 iulie 2010, conform căruia semnătura din rubrica „prestatorul” din contractul încheiat la 18.12.2008, între ÎS „Agenția de Impresariat” și Sergiu Codița, nu a fost executată de ultimul, dar de către o altă persoană, prin imitare servilă; raportul de expertiză nr. 346 din 15 iulie 2010, conform căruia semnătura din rubrica „Prestatorul” din contractul încheiat la 12 octombrie 2008 între ÎS „Agenția de Impresariat” și Anatol Gherman nu a fost executată de ultimul, dar de către o altă persoană, prin imitare servilă; raportul de expertiză nr. 312 din 15 iunie 2010, prin care se constată, că semnătura din dispoziția de plată nr. 17, în rubrica „contabil-șef” a fost executată de contabilul Agenției, Victoria Saturovici; raportul de expertiză nr. 280 din 27 mai 2010, prin care se constată, că semnătura din dispoziția de plată nr. 17, în rubrica „am primit” nu aparține lui Maxim Grinco, iar semnătura în rubrica „prestatorul” din contractul încheiat la 14 aprilie 2008, între ÎS „Agenția de Impresariat” și Maxim Grinco, a fost executată de Maxim Grinco; actul reviziei economico-financiare totale efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat”, din 21 aprilie 2010 și corpurile delictive, confirmă cu certitudine vinovăția lui Oleg Baraliuc în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Probele acumulate nu au fost puse la îndoială de partea apărării atât în faza urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești și nu a fost indicat nici un argument sau o circumstanță care ar determina nerecunoașterea probelor prezentate de învinuire ca lipsite de putere juridică și dobândirea acestora cu încălcarea legislației procesuale penale.

A susținut că, toate probele care s-au prezentat judecății, pot fi admise și puse la baza învinuirii și stabilirii pedepsei inculpatului, iar prima instanță greșit a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului, din motivul cercetării probelor contrar prevederilor art. art. 101, 394 Cod de procedură penală.

Prima instanță a neglijat faptul, că inculpatul în cadrul cercetării judecătorești a relatat personal că a ridicat mijloacele bănești de la instituția financiară și că el personal dădea indicații contabilului-șef de a elibera mijloacele bănești persoanelor nominalizate. Deși aceste relatări sunt enunțate la începutul sentinței, la finele acesteia

a menționat că martorii nu indică careva informații referitor la momentele nominalizate;

- *reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Anastasia Pînzari*, casarea acestei cu emiterea unei noi hotărâri de condamnarea a inculpatului Oleg Baraliuc.

În motivare a invocat că, prima instanță a examinat unilateral probele prezentate de acuzatorul de stat, or, în baza acestor probe se confirmă faptul că în acțiunile inculpatului Oleg Baraliuc sunt prezente elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției, instanța de apel a statuat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat că, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, nu s-a dovedit primirea personal de către Oleg Baraliuc, în calitate de director al ÎS „Agenției de Impresariat”, pentru administrare, a sumelor de bani în numerar de la instituțiile bancare, sau din contabilitatea agenției, precum și faptul transmiterii acestor bani persoanelor terțe în baza documentelor contabile (dispoziții de plată) semnate de el personal.

Expertizele efectuate nu confirmă semnăturile din dispozițiile de plată, care în mod presupus au servit temei pentru eliberarea banilor destinatarilor și au stat la baza învinuirii.

Nici martorii nu au confirmat semnăturile de pe dispoziții prin care ar fi primit acești bani, ca semnături efectuate de ei.

Declarațiile martorilor nu conțin careva informație, directă sau indirectă, precum, că Oleg Baraliuc, în careva mod, ar fi operat cu sumele respective.

Pentru confirmarea vinovăției în săvârșirea infracțiunii de delapidare, instanța de apel a reținut ca fiind necesară existența a careva probe ce ar demonstra ridicarea anume de către inculpat a sumelor de la bancă sau contabilitatea agenției, reținerea către sine a sumelor integral sau parțial.

Respingând apelurile, instanța a specificat că, conform învinuirii, ÎS „Agenția de Impresariat”, prin dispozițiile de plată, urma să achite, pentru serviciile prestate, la organizarea diferitor manifestații, lui Igor Bîlici suma de 49700 lei, lui Maxim Grinco suma de 38000 lei, lui Sergiu Codița - 19995 lei și lui Anatol Gherman - 32000 lei.

Organul de urmărire penală a constatat ridicarea de la bancă a acestor sume, însă destinatarii, în rezultatul prestării serviciilor pentru manifestările organizate de agenție, nu au primit aceste sume. Conform declarațiilor martorilor Mircea Guțu, Igor Bîlici și Maxim Grinco, ultimii au primit parțial careva sume, însă nu au semnat dispozițiile de plată pentru sumele indicate.

Atât în ședința de judecată a primei instanțe, cât și în cea a instanței de apel, nu a fost dovedit faptul ridicării acestor sume de către Oleg Baraliuc, iar potrivit rapoartelor de expertiză, Oleg Baraliuc nu a semnat dispozițiile de plată.

Instanța de apel a menționat că, acuzarea nu a prezentat, iar în ședința de

judecată nu a fost confirmat faptul că, Oleg Baraliuc, într-un mod sau altul, ar fi obținut sumele indicate, le-ar fi posedat careva timp, iar apoi le-ar fi însușit, faptă care ar constitui în final delapidarea.

De asemenea, nu a fost dovedită vinovăția inculpatului, în săvârșirea delapidării, prin confirmarea incontestabilă a exercitării incorecte a atribuțiilor de administrare în privința bunurilor încredințate.

Însăși încredințarea, ca semn al obiectului infracțiunii incriminate, (încredințare caracterizată prin dreptul de a administra, de a determina regimul de utilizare, de a asigura integritate acestor mijloace bănești) nu a fost dovedit ca fiind fraudat de către Oleg Baraliuc, astfel, nu este demonstrată legătura causală dintre acțiunile inculpatului și consecințele survenite, fapte, care ar demonstra existența laturii obiective a infracțiunii de delapidare.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs de procuror și de reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Anastasia Pînzari, care au solicitat:

- *procurorul*, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare a invocat că, probele prezentate de acuzare, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate Veaceslav Scripnic; martorilor Ghenadie Tacu, Victoria Saturovici, Anatol Gherman, Dragoș Buga, Mircea Guțu, Igor Bîlici, Denis Cernovol, Vasile Ciochină, Maxim Grinco; procesul-verbal de ridicare din 17 mai 2010, prin care a fost ridicată dispoziția de plată de casă nr. 49 din 29 decembrie 2007, emisă de ÎS „Agenția de Impresariat”; dispoziția de plată nr. 49 privind eliberarea sumei de 49700 lei, semnată numai la rubrica - „contabil-șef”, fără indicarea numelor; procesul-verbal de examinare a obiectului din 24 iunie 2010, potrivit căruia a fost suspusă examinării dispoziția de plată nr. 49 din 29 decembrie 2007; procesul-verbal de ridicare din 25 mai 2010, potrivit căruia au fost ridicate dispoziția de plată de casă nr. 17 din 17 mai 2008 și contractul de prestare a serviciilor din 14 aprilie 2008, încheiat între ÎS „Agenția de Impresariat” și Maxim Grinco; contractul de prestare a serviciilor (fără număr) din 14 aprilie 2008; dispoziția de plată nr. 17 din 17 mai 2008, privind eliberarea sumei de 38000 lei, semnată la rubrica „contabil-șef” și rubrica „am primit”; raportul de expertiză nr. 280 din 27 mai 2010, prin care se constată, că semnătura din dispoziția de plată nr. 17, în rubrica „am primit” nu aparține lui Maxim Grinco; raportul de expertiză nr. 312 din 15 iunie 2010, prin care se constată, că semnătura din dispoziția de plată nr. 17, în rubrica „contabil-șef” a fost executată de contabilul agenției, Victoria Saturovici; procesul-verbal de ridicare din 26 mai 2010, potrivit căruia au fost ridicate dispoziția de plată de casă nr. 29 din 12 octombrie 2007 și contractul de prestare a serviciilor (fără număr) din 12 octombrie 2008, încheiat între ÎS „Agenția de Impresariat” și Anatol Gherman; dispoziția de plată de casă nr. 29 din 12 octombrie 2007, privind eliberarea sumei de 32000 lei semnată numai la rubrica „contabil-șef”, fără indicarea numerelor; contractul de prestare a serviciilor din 12 octombrie 2008, încheiat între ÎS „Agenția de Impresariat” și Anatol Gherman; raportul de expertiză nr. 346 din 15 iulie 2010, conform căruia semnătura din rubrica „prestatorul” din contractul încheiat la 12 octombrie 2008 între ÎS „Agenția de Impresariat” și Anatol Gherman nu a fost executată de ultimul, dar de către o altă persoană, prin imitare servilă; procesul-verbal de ridicare din 26 mai 2010, potrivit

căruia au fost ridicate dispoziția de plată de casă nr. 48 din 18 decembrie 2007 și contractul de prestare a serviciilor din 18 decembrie 2008, încheiat între ÎS „Agenția de Impresariat” și Sergiu Codița; dispoziția de plată nr. 48 din 18 decembrie 2007, privind eliberarea sumei de 19995, semnată numai la rubrica „contabil-șef”, fără indicarea numelor; contractul de prestare a serviciilor din 18 decembrie 2008 (fără număr) încheiat între ÎS „Agenția de Impresariat” și Sergiu Codița; raportul de expertiză nr. 337 din 15 iulie 2010, conform căruia semnătura din rubrica „prestatorul” din contractul încheiat la 18 decembrie 2008, între ÎS „Agenția de Impresariat” și Sergiu Codița, nu a fost executată de ultimul, dar de către o altă persoană, prin imitare servilă; scrisoarea întocmită de BC „Moldindconbank” SA adresată CCCEC, în care este introdusă informația privind primirea banilor de la bancă și potrivit căreia, toate sumele au fost primite în diferite perioade de către Victoria Saturovici, Ghenadie Tacu, iar în trei cazuri (sumele de 45000 lei, 50000 lei, 45000 lei) de către Oleg Baraliuc, sume care nu coincid cu sumele din dispozițiile de plată, în baza cărora au fost eliberate mijloacele bănești imputate ca fiind însușite; copia contractului nr. 1 din 28 iunie 2007, încheiat între Ministerul Culturii și Turismului (fondator) și administratorul ÎS „Agenția de Impresariat” și copia ordinului nr. 192-p din 06 noiembrie 2009 privind eliberarea lui Oleg Baraliuc din funcția de director al ÎS „Agenția de Impresariat”, confirmă cu certitudine vinovăția lui Oleg Baraliuc în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Subsidiar, recurentul a menționat că, la examinarea cauzei date, instanța de apel a încălcat drepturile părții vătămate prevăzute la alin. (1) art. 60 Cod de procedură penală, deoarece la ședința de judecată din 12 mai 2015, a examinat cauza în lipsa acesteia și a apărătorului ei;

- *representantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Anastasia Pînzari*, în temeiul pct. 5), 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, la ședința de judecată din 26 mai 2015, reprezentantul ÎS „Agenția de Impresariat”, s-a prezentat la ora fixată și anume la ora 10:00, însă, instanța a decis amânarea ședinței pentru ora 15:00 a aceleiași zile.

Reprezentantul ÎS „Agenția de Impresariat” a declarat că este în imposibilitate de a se prezenta la această oră, deoarece este antrenat în alt proces de judecată.

Concomitent, acesta a declarat că intenționează să solicite citarea și audierea în instanță a martorului Dinu Sorocovici și a expertului CNA.

Susține recurentul că, afirmația instanței de apel „*representantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat” a fost citat legal în ședințele de judecată și a semnat despre aceasta, însă nu s-a prezentat, fără motive întemeiate*” nu corespund realității, ori acesta a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate.

6. Pe marginea recursurilor, a prezentat referință Oleg Baraliuc, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestora, invocând argumentul instanței de apel, prin care se susține că reprezentantul părții vătămate a fost legal citat în instanța de apel, ultimul semnând recipisele corespunzătoare (f.d.43, 44, etc. vol.III), iar faptul că acesta nu s-a prezentat la ședința de judecată nu echivalează cu necitarea părții vătămate, care printre altele a avut mai mulți reprezentanți avocați, ori, în instanță au parvenit anterior mai multe cereri de amânare din partea avocaților cu anexarea mandatelor.

Totodată, temeiul invocat de recurenți, pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, este unul formal, deoarece din recursurile înaintate nu rezultă cum motivele invocate se raportează la situația în cauză, în sensul că trebuiau cel puțin enumerate temeiurile invocate în apel asupra cărora instanța de apel a omis a se expune.

7. Judecând recursurile declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de procuror urmează a fi admis, iar cel declarat de reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Anastasia Pînzari, urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente.

7.1. Referitor la recursul declarat de procuror.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Recurentul invocă în recursul său temeiul prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Conform prevederilor art. art. 414, 415 Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să argumenteze decizia adoptată invocând temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost într-unu totul respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Instanța de apel a admis erori procesuale, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar.

În această privință se constată că argumentele invocate de acuzatorul de stat în recurs își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuată în cauza dată, inclusiv sub aspectul că, judecând apelul, instanța de judecată nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat în susținerea cerințelor privind casarea hotărârii primei instanțe, expuse în pct. 3 din prezenta decizie.

Astfel, în apelul declarat de procuror se invocă motivele privind ilegalitatea și netemeinicia hotărârii atacate prin faptul că instanța pripit a decis asupra soluției adoptate ignorând probele prezentate în sprijinul învinuirii.

Colegiul penal reține că, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei face trimitere la probele din dosar, și anume: *procesul-verbal de ridicare din 17 mai 2010, prin care a fost ridicată dispoziția de plată de casă nr. 49 din 29 decembrie 2007, emisă de ÎS „Agenția de Impresariat” (f.d.8, vol.I); dispoziția de plată nr. 49 privind eliberarea sumei de 49700 lei, semnată numai la rubrica - „contabil-șef”, (f.d.9, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 24 iunie 2010, potrivit căruia a fost supusă examinării dispoziția de plată nr. 49 din 29 decembrie 2007, prin care se*

constată lipsa semnăturilor în rubrica „conducător” și „am primit” (f.d.9, vol.I); procesul-verbal de ridicare din 25 mai 2010, potrivit căruia au fost ridicate dispoziția de plată de casă nr. 17 din 17 mai 2008 și contractul de prestare a serviciilor din 14 aprilie 2008, încheiat între ÎS „Agenția de Impresariat” și Maxim Grinco (f.d.21, vol.I); contractul de prestare a serviciilor (fără număr) din 14 aprilie 2008 (f.d.22-23, vol.I); dispoziția de plată nr. 17 din 17 mai 2008, privind eliberarea sumei de 38000 lei, semnată numai la rubrica „contabil-șef” și rubrica „am primit” (f.d.24, vol.I); raportul de expertiză nr. 280 din 27 mai 2010, prin care se constată, că semnătura din dispoziția de plată nr. 17, în rubrica „am primit” nu aparține lui Maxim Grinco (f.d.54-60, vol.I); raportul de expertiză nr. 312 din 15 iunie 2010, prin care se constată, că semnătura din dispoziția de plată nr. 17, în rubrica „contabil-șef” a fost executată de contabilul agenției, Victoria Saturovici (f.d.68-71, vol.I); procesul-verbal de ridicare din 26 mai 2010, potrivit căruia au fost ridicate dispoziția de plată de casă nr. 29 din 12 octombrie 2007 și contractul de prestare a serviciilor (fără număr) din 12 octombrie 2008, încheiat între ÎS „Agenția de Impresariat” și Anatol Gherman (f.d.95, vol.I); dispoziția de plată de casă nr. 29 din 12 octombrie 2007, privind eliberarea sumei de 32000 lei semnată numai la rubrica „contabil-șef”, fără indicarea numerelor (f.d.97, vol.I); contractul de prestare a serviciilor din 12 octombrie 2008, încheiat între ÎS „Agenția de Impresariat” și Anatol Gherman (f.d.98-99, vol.I); raportul de expertiză nr. 346 din 15 iulie 2010, conform căruia semnătura din rubrica „prestatorul” din contractul încheiat la 12 octombrie 2008 între ÎS „Agenția de Impresariat” și Anatol Gherman nu a fost executată de ultimul, dar de către o altă persoană, prin imitare servilă (f.d.115-120, vol.I); procesul-verbal de ridicare din 26 mai 2010, potrivit căruia au fost ridicate dispoziția de plată de casă nr. 48 din 18 decembrie 2007 și contractul de prestare a serviciilor din 18 decembrie 2008, încheiat între ÎS „Agenția de Impresariat” și Sergiu Codița (f.d.131, vol.I); dispoziția de plată nr. 48 din 18 decembrie 2007, privind eliberarea sumei de 19995, semnată numai la rubrica „contabil-șef”, fără indicarea numerelor (f.d.134, vol.I); contractul de prestare a serviciilor din 18 decembrie 2008 (fără număr) încheiat între ÎS „Agenția de Impresariat” și Sergiu Codița (f.d.135-136, vol.I); raportul de expertiză nr. 337 din 15 iulie 2010, conform căruia semnătura din rubrica „prestatorul” din contractul încheiat la 18 decembrie 2008, între ÎS „Agenția de Impresariat” și Sergiu Codița, nu a fost executată de ultimul, dar de către o altă persoană, prin imitare servilă (f.d.151-154, vol.I); scrisoarea întocmită de BC „Moldindconbank” SA adresată CCCEC, în care este introdusă informația privind primirea banilor de la Bancă și potrivit căreia, toate sumele au fost primite în diferite perioade de către Victoria Saturovici, Ghenadie Tacu, iar în trei cazuri (sumele de 45000 lei, 50000 lei, 45000 lei) de către Oleg Baraliuc, (f.d.171-172, vol.I), sume care nu coincid cu sumele din dispozițiile de plată, în baza cărora au fost eliberate mijloacele bănești imputate ca fiind însușite; copia contractului nr. 1 din 28.06.2007, încheiat între Ministerul Culturii și Turismului (fondator) și administratorul ÎS „Agenția de Impresariat” (f.d.173-176, vol.I); copia ordinului nr. 192-p din 06 noiembrie 2009 privind eliberarea lui Oleg Baraliuc din funcția de director al ÎS „Agenția de Impresariat” (f.d.172, vol.I), concluzionând că acestea nu confirmă vinovăția lui Oleg Baraliuc în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, însă nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al

coroborării lor.

În contextul celor expuse supra, Colegiul penal, reținând prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestor și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, instanța de recurs menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se finalizează prin soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinenta, concludența și utilitatea acestora.

De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia.

Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care aceasta o probează.

Toate probele în ansamblu sunt apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea art. 101 Cod de procedură penală.

În acest context se menționează că, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia că prima instanță just l-a achitat pe inculpat, ea urma să dezvăluie această concluzie și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Mai mult, reieșind din conținutul deciziei se constată că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror, deși acesta a invocat probe care, în opinia lui, confirmă vinovăția inculpatului în cele incriminate, cărora instanța nu le-a dat o apreciere, și anume:

- procesul-verbal de examinare a dispozițiilor de plată de casă nr. 48 din 18 decembrie 2008 și nr. 29 din 12 octombrie 2007, emise de ÎS „Agenția de Impresariat”, a contractelor de prestare a serviciilor încheiate între ÎS „Agenția de Impresariat” și Sergiu Codița, Anatol Gherman;

- procesul-verbal de examinare a dispoziției de plată de casă nr. 17 din 17 mai 2008 a ÎS „Agenția de Impresariat”, și

- actul reviziei economico-financiare totale efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat”, din 21 aprilie 2010.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit

confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții corecte, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, precum să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze versiunea procurorului privind prezența sau lipsa în acțiunile inculpatului a infracțiunii incriminate, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele expuse în pct. 7.1. al prezentei decizii.

7.2. Referitor la recursul declarat de reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Anastasia Pînzari.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat de reprezentantul părții vătămate, se constată că, acesta critică decizia sub aspectul pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când cauza a fost judecată în instanța de apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, invocând că, la ședința de judecată din 26 mai 2015, reprezentantul ÎS „Agenția de Impresariat” s-a prezentat la ora fixată la ședința anterioară și anume la ora 10:00, însă instanța a decis să amâne această ședință pentru ora 15:00 a aceleiași zile, cu toate că reprezentantul ÎS „Agenția de Impresariat” a declarat că este în imposibilitate de a se prezenta la această oră, deoarece este antrenat în alt proces de judecată.

Colegiul penal lărgit respinge acest argument ca neîntemeiat și în acest sens ține să menționeze că, ședința de judecată fixată pentru 26 mai 2015, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d.64-66, vol.II), a fost deschisă la ora 15.30, cu 30 minute mai târziu decât a fost stabilit în ședința de judecată precedentă, ori, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 12 mai 2015, ședința de judecată a fost amânată pentru 26 mai 2015, ora 15.00.

Totodată se reține și faptul că, la ședința din 12 mai 2015, ora 10.00, reprezentantul Î.S. „Agenția de Impresariat”, a fost prezent, însă la ședința de judecată din aceiași zi, amânată pentru ora 15.00, acesta nu s-a prezentat, iar la materialele

cauzei lipsesc careva probe care ar confirma imposibilitatea reprezentantului ÎS „Agenția de Impresariat” de a se prezenta în ședința de judecată.

Or, potrivit art. 319 alin. (2) Cod de procedură penală, partea prezentă la un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă va lipsi la careva dintre aceste termene.

Astfel, argumentul invocat de recurent, privind încălcarea pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, de către instanța de apel, este neîntemeiat.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că, pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă nu face trimitere la un temei concret pentru declararea recursului din cele cinci prevăzute exhaustiv în punctul indicat, astfel, că Colegiul penal lărgit menționează că pentru a verifica temeinicia prevederilor invocate în recurs prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, este necesar de a indica concret asupra căror motive nu s-a expus instanța de apel, or poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul reprezentantului părții vătămate prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În consecință, se apreciază că nu există temeiuri legale pentru admiterea recursului ordinar declarat de reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Anastasia Pînzari, și potrivit legii, se impune respingerea acestuia ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Anastasia Pînzari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, în cauza penală în privința lui **Baraliuc Oleg Victor**.

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, în cauza penală în privința lui **Baraliuc Oleg Victor** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia pronunțată integral la 15 aprilie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma